

Stock
Purchase
1873

(Under Paris belägring)

— Fru Markisimans hästar äro på bordet!

STOCKHOLMS

PUNSCH

1873

Nº 1.

Pris för helt år: 5 Rdr Rmt, för ½ år: 3 Rdr Rmt, för ¼ år: 1,75 Rdr Rmt, postförvaltarearvodet inberäknadt, lösnummer 15 öre. — Prenumeration sker i Stockholm å vanliga tidningsutdelningsställen. Personer som önska tidningen sig tillskickad torde prenumerera hos "Stockholms Artistiska Lithografiska Anstalt" Norrmalmsgatan N: 5.

April
d: 5.

Snällpresstryck hos Schlachter & Söderff, Stockh

Mitt herrskap; Tillåt mig att presentera
 En "Stockholms punsch" af nytt och bästa slag
 I fall den tyckes vinna ert behag
 Skall längre fram på våren ni få mera.

Mom: 1.

Prutnings-Momenter (af Jeppe).

Mom: 2.

— 5 R:dr min nådiga är sista priset!
— Ah-h! det är väl inte möjligt?

— Inte ett öre mer än 4 och 50!

Mom: 3.

Mom: 4.

— Det är således herrns sista ord?
— Wi kunna ju jemka till 4 och 75 —

För min skuld får det väl bli för 4 och 50
ändå? — (Tyst bifall med småleende.)

— Ditt förnuft tyckes blifvit qvar i botten på
glaset! yttrade någon till en drinkare. —
— Omöjligt min vän — blef svaret — jag töm-
mer mitt glas allt för väl.

En ung adelsman skröt i ett sällskap öfver att
hans stamfader var af den äldsta kända familj på
jorden.

En infallsmakare yttrade då att, enligt Darwins
theori, voro apornas familj den äldsta kända,

— Hvad är det der för ett litet vidunder? — frå-
gade obetänksamt ett fruntimmer ett annat, som hade
en liten flicka i sitt sällskap. — Det är min dotter.
— Ack hvad hon är söt! —

Man bad ett qvickhufvud definiera hvad som me-
nas med en spirituel man.

— En spirituel man — svarade han — är ingen-
ting annat än den, som blifvit född med ett glas vin
i hufvudet, —

Dryckes-Panorama

(af Habo).

Toddy.

Lilla Suppen.

Öl.

Kaffetåren.

Ölost.

Champagne.

En Ungkarls Missöden.

(Fri bearbetning efter Engelskan af G. U.)

Jag var ungtkarl, nöjd och lycklig. Jag är ännu ungtkarl nöjd, men icke lycklig. Se der skillnaden mellan hvad Thomas Skraler var för en månad sedan och hvad han nu är, men då hade jag ännu inga giftastankar, jag sydde sjelf knappar i mina pantaloner utan ringaste tanke på, att någon kvinna skulle taga denna sysselsättning ur mina händer.

Dock! en dag, då jag satt uti Brunsparken, ritade siffror i sanden och beräknade vinsten på mina Jernvägsaktier, föll en skugga öfver mina kalkyler. Var det ett fult omen? Jag vände mig om och fann att skuggan föranleddes af en förtjusande blondin, hvars skälmaktiga blå ögon logo mellan en ram af gyldene lockar under det att skalken hvilade på hennes läppar. Var detta en hägring, eller var det en verklighet? Häpen, bländad, öfverrunnen, låg mitt hjerta, trots mitt kvinnohat, redan för hennes fötter. Jag skrufvade peruken rätt, slätade ut frakskjörten och ställde mig i position, för att göra ett imponant intryck på henne. Jag hade mina fyrtio på nacken; hon minst sina trettio, men icke bör någon inbilla sig, att man vid den åldern är mindre förmögen till glödarde kärlek. Hon betrak-

tade mig. O sköna kvinna! din bild var för evigt med fotografisk trohet inpräglad i mitt hjerta.

Jag beslöt i min hänförelse, att, till hvarje pris, skaffa mig underrättelse om, hvem denna kvinna var och en liten trashank bragte mig snart, för ett par slantar, kunskap derom. Mitt ideal var enka hette Ephi-genia *** och var egarinna till en liten gård ej långt från Norrtelje, min egen hembygd. Der bodde hon med sin bror, som förvaltade egendomen. Jag viste nog; mitt beslut var redan fattadt. Jag skulle efterträda den aflidne mannen i hans äktenskapliga rätt och köra brodern på porten.

Jag anförtrorde mitt beslut åt min vän Pehr Skramlin. Han stirrade på mig som hade han haft en vansinnig framför sig; han öppnade sina läppar liksom för att ropa på hjälp och jag fruktade att han skulle slå mig till marken med sin stora Cassabok, som han hotfullt höjde mot mig. Men intet af detta skedde. Den enthusiastiska glöden i mina ögon måtte hafva hänfört honom ty han var sjelf förlofvad. Han sträckte sina armar mot mig och vi omfamnade hvaran hjertligt. Skramlin, som var mycket bekant med mitt hjertas utkorade, lofvade om några dagar arangera en liten utflykt, hvarvid jag skulle få göra hennes bekantskap.

(Fortsättning)

